

17 mei 2006

36 jaar geleden nam ik een van de belangrijkste beslissingen in mijn leven. Ik wilde gaan varen om wat van de wereld te zien. Naar verre landen met vreemde culturen. Maar voor dat ik naar de Kweekschool voor de Scheepvaart ging, wilde ik eerst wel eens weten of het wel zo leuk was. Dus nam ik de trein naar Rotterdam. Naar de Wilhelminakade. Het kantoor daar was het vertrekpunt van de Holland Amerikalijn. In die tijd hadden ze nog vrachtschepen met passagiersaccommodatie. Ik liep naar binnen (in die tijd kon dat gewoon) naar personeelszaken en bood mezelf aan om met een schip mee te gaan. Ja, daar zaten ze natuurlijk op te wachten (maar niet heus). In die tijd kon je mee als volontair dekdiens. Dat hield in dat je kost en inwoning kreeg, in de kombuis de kok moest helpen aardappelen te schillen, voor de bootsman dek moest wassen, voor de hofmeester gangen moest zuigen en voor de stuurlieden op de uitkijk moest. Dat baantje op de brug trok me dus wel. Voor de hele reis (drie weken) kreeg je precies 1 gulden. Het minimum loon moest nog uitgevonden worden. Aan het eind van de reis werd die gulden door de chef personeelszaken keurig in het reddingbootje van de KNRM gestopt. Hartelijk dank voor uw inzet. U hoort nog van ons. Hoe anders is het nu. Zo begon ik mijn zeemansloopbaan.

De volgende zomervakantie (ik zat ondertussen op de Kweekschool voor de Scheepvaart) ging ik kijken hoe het er bij maatschappij Oceaan aan toe ging. Ik ging een kustreis mee als aspirant leerling stuurman en kreeg hiervoor 300 gulden. Een oude blauwpijper uit 1946. De Adrastus (een bekende klant in de Amsterdamse haven.) dit was dan ook de eerste keer in mijn leven dat ik de haven van Amsterdam uitvoer, niet wetende dat ik hier ruim 23 jaar van mijn leven en carrière zou doorbrengen.

Dit was het begin van een mooie carrière op de Nederlandse Koopvaardij. Als leerling stuurman begon ik bij NSU scheepvaart (de voorloper van Nedlloyd). Ik heb toen altijd op de oude stukgoedschepen gevaren. Toen deze stukgoedschepen eind jaren zeventig plaats moesten maken voor de containerschepen, verschenen er donkere wolken bij Nedlloyd. De vele fusies die met andere Nederlandse rederijen volgden verbeterde de situatie niet echt. Als deze verslechtering zich niet had voortgezet, had ik hier nu niet gestaan. Dan had ik mijn carrière op de koopvaardij afgemaakt. In die tijd woonde ik op een flat in Alkmaar. Als ik met verlof thuis was, liep er af en toe een houtje touwtje jas voorbij. De loods die hierin zat probeerde mij meermalen over te halen bij het loodswezen in IJmuiden te komen. Het was toch zo'n mooi beroep. Maar ja, zo'n loods was toch zo'n vent die aan boord kwam en waar je dan koffie voor moest zetten? Nee, dat was nou niet echt wat mij trok. Maar toen de situatie op de koopvaardij echt ging verslechteren, besepte ik dat ik iets anders moest gaan doen. Anders zou ik misschien op mijn veertigste op straat belanden, als zijnde overbodig. En dan? Ik wilde mijn diploma's nou ook niet in de vuilnisbak gooien. Uiteindelijk was de Scheepvaart toch datgene wat mij trok. Dus besloot ik bij het Loodswezen te solliciteren.

De 11 jaar Koopvaardij waren prachtig. Een onvergetelijke tijd. Maar, ik kan nu zeggen : Het Loodswezen was nog mooier. Over mijn koopvaardijtijd en ook het loodswezen zou ik een boek kunnen schrijven over alle leuke en minder leuke dingen. Misschien doe ik dat ook nog wel eens. Maar alle schepen waar ik op de Koopvaardij op gevaren heb zijn gesloopt of zijn gezonken. HISTORIE.

De Kweekschool voor de Scheepvaart en daaraan verbonden een streng internaat : HISTORIE.

De rangenopleidingen met het examen in Rijswijk : HISTORIE.

De Nedlloyd, waar ik gevaren heb : HISTORIE. Daarna het loodswezen: De loodsboot (Altair) ,die hier op de rede lag toen ik mijn loopbaan hier begon: HISTORIE. Over mijn hele werkzame leven kan ik alleen nog in geschiedenisboeken lezen.

Alles achter mij verdwijnt. Nu sta ik hier om afscheid te nemen van dit mooie bedrijf. Voor mij geldt dus nu :Loodswezen.....wordt dat ook HISTORIE. ?? Collega's, zorg ervoor dat ik niet over 10 jaar in een geschiedenisboekje moet lezen wat het Loodswezen was.!!

Ik sluit nu een belangrijk hoofdstuk in mijn leven af en ga aan een nieuw hoofdstuk beginnen. Ik wil mijn jongere collega's toch nog iets zeggen. Het Loodswezen is sterk dankzij de zeer goed opgeleide loodsen. Zolang je die goede opleiding in stand houdt hoeft je concurrentie niet te vrezen. Geniet van dit bedrijf tot de dag dat je hier ook staat om een bloemetje en wat alcohol in ontvangst te nemen.

Verder wil ik iedereen in dit bedrijf, loodsen, besteldienst , tenderdienst en kantoor hartelijk danken voor 23 onuitwisbare jaren van mijn leven. Ook Monique en mijn dochters Nadine en Rianne dank ik voor hun grenzeloze geduld wat betreft de onmogelijke werktijden, waarbij ze zich als muizen door huis moesten begeven.

Hartelijk dank voor jullie komst.

Het gaat jullie allen goed en tot ziens.

Paul Schiller